

ஒதல்வேண்டும் என்றவழி வேண்டுமென்பது ஒதற்கு வினைமுதலாயினும்கும் அவனேதலை விரும்புந் தந்தைக்கும் ஏற்றவாறு கண்டுகொள்க. 3

இதனால் ஒருசார்வினைச்சொற்பொருள்படும் வேறுபாடு னீர்த்தினார்; உணர்த்தாக்காற் றெற்றென விளங்காமையி னென்பது. (சக) 4

உசச. வன்புற வருஉம் வினாவுடை வினைச்சொ லெதிர்மறுத் துணர்த்துதற் குரிமையு முடைத்தே. 0

இ - ள். துணிந்து திட்பமெய்துதற்கு வரும் வினாவையுடைய வினைச்சொல் வினைநிகழ்வுணர்த்தாது எதிர்மறுத் துணர்த்துதற்கு உரித்தாதலுமுடைத்து. எ - று. 1

வினாவான ஆ, ஏ, ஓ என்பன. 2

கதத்தானாக களியானாக ஒருவன் றெருளாது ஒருவனை வைதான்; அவன்றெருண்டக்கால், வையப்பட்டான் நீயென்னை வைதாய் என்றவழித் தான் வைதவையுணராமையான் வைதேனையென்னும்; ஆண்டவ் வினாவொடு வந்த வினைச்சொல் வைதிலெனென்னும் எதிர்மறைப்பொருள் படவந்தவாறு கண்டுகொள்க. வினாவொடு வந்த வழி எதிர்மறைப் பொருள்படுமா றென்னையெனின்:—சொல்லுவான் குறிப்புவகையான் எதிர்மறைப்பொரு ளுணர்த்திற்றென்க. எதிர்மறைப்பொரு ளுணர்த்திற்று ஆண்டேகாரமாகலின், வினைச்சொல் எதிர்மறுத் துணர்த்துதற்குரிமையு முடைத்தென்றல் நிரம்பாதெனின்:—எதிர்மறையாயின பயன்றருவது வினாவுடைவினைச்சொலென்றாராகலின், அஃதெதிர்மறுத்தல் யாண்டையதென மறுக்க. 3

வினைநிகழ்வுணர்த்தற்பாலது வினையது நிகழாமையுணர்த்துதல் வழுவாயினும் அமைகவென வினைச்சொற்பற்றி மரபுவழுவமைத்தவாறு. (சஎ) 4

உசரு. வாராக் காலத்து வினைச்சொற் கிளவியிறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத் தோன்று மியற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலை. 0

இ - ள். எதிர்காலத்துக்குரிய வினைச்சொற்பொருண்மை, இயற்கையாதலும் தெளியப்படுதலும் சொல்லுமிடத்து, இறந்தகாலச் சொல்லானும் நிகழ்காலச்சொல்லானும் விளங்கத்தோன்றும். எ - று.

இயற்கையென்பது பெற்றி முதலாயினவற்றினுணரப்படுவது. தெளிவு நூற்றெளிவான் வருவது.

ஒருகாட்டின்கட்போவார் கூறைகோட்படுதல் ஒருதலையாகக்கண்டு இஃத்யற்கையென்று துணிந்தான், கூறைகோட்படாமுன்னும், இக்காட்டுட்போகிற் கூறைகோட்பட்டான், கூறைகோட்படும் என்னும். எறும்பு முட்டைகொண்டு தெற்றியேறின் மழைபெய்தல் நூலாற்றெளிந்தான், அவை முட்டைகொண்டு தெற்றியேறியவழி, மழை பெய்யாமுன்னும், மழை பெய்தது, மழை பெய்யும். என்னும். ஆண்டு எதிர்காலத்திற்குரிய பொருள் இறந்தகாலத்தானும் நிகழ்காலத்தானும் தோன்றியவாறு கண்டு கொள்க.

இது காலவழுவமைத்தவாறு.

(சஅ)

உசக. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத் தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே.

இ - ள். செயப்படுபொருளைச் செய்த வினைமுதல் போலத் தொழிற்படச் சொல்லுதலும் வழக்கின்கண் இயலுமரபு. எ - று.

வழக்கியன்மரபெனவே, இலக்கணமன்றென்றவாரும்.

உ-ம். திண்ணை மெழுகிற்று; கலங்கழிஇயிற்று என வரும்.

திண்ணை மெழுகப்பட்டது; கலங்கழுவப்பட்டது என்று மன்கொற்பாலது அவ்வாய்பாடன்றி வினைமுதல்வாய்பாட்டான் வருதலும் வழக்கினுளுண்மையான் அமைகவேன வினைச்சொற்பற்றி மரபுவழுவமைத்தவாறு.

செயப்படுபொருளை வினைமுதல் வாய்பாட்டாற் கிளத்தலேயன்றி, எளிதினடப்படுதலோக்கி அரிசிதானேயட்டது.

எனச்செயப்படுபொருளை வினைமுதலின்றொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன்மரபென்றற்கு, தொழிற்படக்கிளத்தலுமென்றார். இதனைக் கருமகருத்தெனப்ப. (சக)

உசஎ. இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ் சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி.

இ - ள். இறப்பும் எதிர்வுமாகிய இரண்டுகாலமும் மயங்கு மொழிப்பொருளாய் விளங்கத் தோன்றும். எ - று.

உ-ம். இவர் பண்டிப்பொழிலகத்து விளையாடுவர்; நாளை யவன் வாரொடு வெகுண்டு வந்தான் பின் நீயென் செய்குவை என வரும்.

அவ்விரண்டுகாலமும் மயங்குமொழிப் பொருளாய்த் தோன்றுமெனவே, அவற்றை யுணர்த்துஞ் சொன் மயங்கு மென்றவாரும். அவை பெயரும் வினையுமாய் மயங்குதலின், மயங்குவினைச்சொற்களவியென்னாது, பொதுப்பட மயங்கு மொழிக்கிளவியென்றார்.

தோன்றுமென்பது பெயரெச்சமெனினுமிழுக்காது.

பண்டு விளையாடினார் என்றும், நாளை வருவன் என்று மன்றே கூறற்பாலது; அவ்வாறன்றித் தம்முண்மயங்கக் கூறினுமமைகவெனக் காலவழுவமைத்தவாறு. (கூ)

உசஅ. ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வரையார்.

இ - ள். இறப்பும் எதிர்வுமேபன்றி நிகழ்காலமும் அவற்றொடு மயங்கும். எ - று.

உ-ம். இவள் பண்டிப்பொழிலகத்து விளையாடும். எ-ம். நாளைவரும். எ-ம். வரும்.

சிறப்பத்தோன்றுமெனவும் மயங்குதல்வரையாரெனவும் கூறினார்; இறப்பும் எதிர்வும் மயங்குதல் பயின்று வருதலானும், அத்துனை நிகழ்காலமயக்கம் பயின்று வாராமையானுமென்க.

முன்றுகாலமுந் தம்முண் மயங்குமென்றேனும், ஏற்
புழியல்லது மயங்காமை கொள்க. ஏற்புழிக் கொள்ளவே,
வந்தானை வருமென்றலும் வருவானை வந்தானென்றலுமென
இவை முதலாயினவெல்லாம் வழுவுவன்பதாம். பிறவுமன்ன.

வினையின்முற்றிற்று.

எ. இடையியல்.

உசகூ. இடையெனப் பபே பெயரோடும் வினையோடு
நடைபெற்றியலுந் தமக்கியல் பிலவே.

நிறுத்த முறையானே இடைச்சொலுணர்த்திய வெடுத்
துக்கொண்டார். அதனான் இவ்வோத்து இடையியலென்
னும் பெயர்த்தாயிற்று. மொழிக்கு முன்னும் பின்னும் வரு
மாயினும் பெரும்பான்மையும் இடை வருதலின் இடைச்
சொல்லாயிற்று.

இ - ள். இடைச்சொல்லென்று சொல்லப்படுவன பெய
ரோடும் வினையோடும் வழக்குப்பெற்றியலும்; தாமாக நடக்கு
மியல்பில். எ - று.

“இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு—மவற்று
வழி மருங்கிற் றேன்றும்” என்றதனான் இடைச்சொற்
பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்து வருதல் பெறப்பட்டமையால்,
பெயரோடும் வினையோடு நடைபெற்றியலுந் தமக்கியல்பில்
வென்றது, ஈண்டுப் பெயரும் வினையுமுணர்த்தும் பொருளைச்
சார்ந்து நின்று அவற்றை வெளிப்படுத்தல்து தமக்கெனப்
பொருளுடையவல்லவென்றவாரும்.

உ-ம். ‘அதுகொ றேழி காம நோயே.’ எ-ம். ‘வருக
தில் லம்மவெஞ் சேரி சேர.’ எ-ம். பெயரும் வினையுஞ்
சார்ந்து அப்பொருளை வெளிப்படுத்தவாறு கண்டுகொள்க.

சார்ந்து வருதல் உரிச்சொற்குமொத்தலின், தமக்கெ
னப்பொருளின்மை இடைச்சொற்குச் சிறப்பிலக்கணமாம்.

தமக்கியல்பிலவேயென்றது, சார்ந்தல்லது வாராவென வலியுறுத்தவாறு.

பெயரொடும் வினைபொடு நடைபெற்றியலுந் தமக்கியல்பிலவெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனால், சாரப்படுஞ்சொல்லின் வேறாய் வருதலேயன்றி, உண்டனன், உண்டான். எ-ம். என்மனார், என்றிசினேர். எ-ம். அருங்குரைத்து. எ-ம். அவற்றிற்குறுப்பாய் வருதலுங்கொள்க.

இனி ஒருரை: —“இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற்கிளவியும்—அவற்றுவழி மருங்கிற் றேன்றும்” என்பதற்கு, சார்ந்து வருதலான் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுஞ்சிறப்பில இவையுட்படச் சொன்னான்காமென்பது கருத்தாகலின், இடைச்சொற் பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்து வருமென்னும் வேறுபாடு அதனாற் பெறப்படாது. என்னை? இடைச்சொற் பெயர் சார்ந்தும் உரிச்சொல் வினை சார்ந்தும் வரினும் அவற்றது சிறப்பின்மையுஞ் சொன்னான்காதலும் உணர்த்துதல் சிதையாதாகலான். அதனாற் இடைச்சொற்பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்து வருமென்பது இச்சூத்திரத்தாற் கூறல் வேண்டுமென்ப. அவ்வுரையுரைப்பார் “பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி” என்பதற்கும் பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்தென்று பொருளுரைப்ப. (க)

உருய. அவைதாம்,

புணரிய னிலையிடைப் பொருணிலைக் குதநவும்
வினையென் மருங்கிற் காலமொடு வருநவும்
வேற்றுமைப் பொருள்வயி னுருபா குநவு
மசைநிலைக் கிளவி யாகி வருநவு
மிசைநிறைக் கிளவி யாகி வருநவுந்
தத்தங் குறிப்பிற் பொருள்செய் குநவு
மொப்பில் வழியாற் பொருள்செய் குநவுமென்
றப்பண் பினவே நுவலுங் காலை.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட இடைச்சொற்கடாம், இரண்டுசொற் புணருமிடத்து அப்பொருணிலைக்குதவுவனவும், வினைச்சொல்லை முடிக்குமிடத்துக் காலப்பொருளவாய்

வருவனவும், செயப்படுபொருண்முதலாகிய வேற்றுமைப் பொருட்கண் உருபென்னுங்குறியவாய் வருவனவும், பொருளுடையவன்றிச் சார்த்திச் சொல்லப்படுத்துணையாய் வருவனவும், வேறு பொருளுணர்த்தாது இசைநிறைத்தலே பொருளாக வருவனவும், தத்தங்குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துவனவும், ஒப்புமைதோன்றாதவழி அவ்வொப்புமைப்பொருள் பயப்பனவுமெனக் கூறப்பட்ட ஏழியல்பையுடைய, சொல்லுமிடத்து. எ - று.

புணரியனிலை புணரியலது நிலை. ஆண்டுப் பொருணிலைக் குதவுதலாவது, எல்லாவற்றையும் என்புழி வற்றுச்சாரியை நிலைமொழிப்பொருள் அஃறிணைப்பொருளென்பது பட வருதலும், எல்லாநம்மையும் என்புழி நம்முச்சாரியை அப்பொருள் தன்மைப்பன்மை யென்பது பட வருதலுமாம். அல்லனவும் தாஞ் சார்ந்து வரும் மொழிப்பொருட்கு உபகாரமுடையவாய் வருமாறேரந்து கொள்ளப்படும். அல்லாக்கால், சாரியை மொழியாகாவென்பது.

வினைச்சொல் ஒருசொல்லாயினும் முதனிலையும் இறுதி நிலையும் இடைச்சொல்லுமாகப் பிரித்துச் செய்கை செய்து காட்டப்படுதலின், வினைசெயன்மருங்கினென்றார். அம்முடிபுணர்த்தாமைக்குக் காரணம் “புணரியனிலையிடை யுணர்த்தோன்று” என்புழிச் சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள் ஒரு சாரன பாலுணர்த்தாமையானும், எல்லாங் காலமுணர்த்துதலானும், காலமொடு வருநவுமென்றார்.

வேற்றுமைப் பொருளவாய் வருவன பிறசொல்லுமுளவாகலின், அவற்றை நீக்குதற்கு உருபாகுநவுமென்றார். பிறசொல்லாவன ‘கண்ணகன் ஞாலம்,’ ‘ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பர்’ என ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருட்கண் வருங்கண் கால் முதலாயினவும், ‘அணையை யாகன் மாறே;’ ‘சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த மாறே;’ ‘இயல்புளிக் கோலோச்சுமன்னவன்’ என மூன்றும்வேற்றுமைப் பொருட்கண் வரும் மாறு உளி என்பனவும், அன்ன பிறவுமாம். அஃதேல், வேற்றுமையுருபுமென்றேதுவார்; ஒதவே, இவை நீங்குமெனின்:--அஃதொக்கும். அவைதம்மையுந் தழீஇக்கோடற்கு.

வேற்றுமைப் பொருள்வயினென்றார். அவை வருங்கால் நிலை மொழியுருபிற்கேற்ற செய்கை ஏற்புழிப் பெறுதலுமுடைமையின், உருபாகுநவுமென்றார். இஃதிருபொருளுணர்த்தலான் இருதொடராகக் கொள்க.

அசைத்தல் சார்த்துதல். பொருளுணர்த்தாது பெயரொடும் வினையொடுஞ் சார்த்திச் சொல்லப்பட்டு நின்றவின், அசைநிலையாயிற்று. அவை அந்தின்முதலாயின. 'புகழ்ந்திருமல்லரோ பெரிதே;' 'உரைத்திசினேரே' எனச் சார்ந்த மொழியை வேறுபடுத்தி நின்றவின், அசைநிலைச் சொல்லாயினவென்பாருமுள்.

செய்யுட்கண் இசை நிறைத்து நின்றவின், இசைநிறையாயின.

குறிப்பு சொல்லுவான்கண்ணதாயினும் அவன் குறித்தபொருளைத் தாங்குறித்து நின்றவின், தத்தங்குறிப்பினென்றார். சொல்லுவான் குறித்த பொருளைத் தாம் விளக்குமெனவே, 'கூரியதோர்வாள்' என மன்னானன்றி ஓசைவேறுபாட்டான் ஒருகாற்றிட்பின்றென்னுந் தொடக்கத்து ஒழியிசைப் பொருடோன்றலும் பெறப்படும். பொருட்கும் பொருளைப் புலனாகவுடைய உணர்விற்கும் ஒற்றுமை கருதிப் பொருளுணர்வைப் பொருளென்றார். "மிகுதி செய்யும் பொருள்" என்பது முதலாயினவற்றிற்கும் ஈதொக்கும்.

ஒக்குமென்னுஞ்சொல்லன்றே ஒப்புமையுணர்த்துவது; அச்சொல் ஆண்டின்மையான் ஒப்புமை தோன்றாமையான், ஒப்பில்வழியாலென்றார்; உவமையொடு பொருட்கு ஒப்பில்லையென்றால்லென்பது. ஒக்குமென்னுஞ்சொல்லை ஒப்பென்றொன்பாருமுள். ஒப்பில்வழியாற்பொருள் செய்குநவாவன, அன்ன, ஏய்ப்ப, உறழ், ஒப்ப என்பன முதலாகப் பொருளதிகாரத்துக் கூறப்பட்ட முப்பத்தாறனுள் ஒக்குமென்பதொழிய ஏனையவாம்.

சாரியையும், வேற்றுமையுருபும், உவமவுருபும், குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துமாயினும், புணர்ச்சிக்கண் உபகாரப்படுதலும் வேற்றுமைத்தொகைக்கும் உவமத்தொகைக்கும்

அவ்வுருபுபற்றி இலக்கணங் கூறுதலும் முதலாகிய பய னோக்கி, இவற்றை வேறு கூறினார்.

இடைச்சொலேழுள்ளும் முதனின்ற மூன்றும் மேலே யுணர்த்தப்பட்டமையான் முன் வைத்தார். ஒப்பில்வழியாற் பொருள் செய்குந முன்னருணர்த்தப்படுதலின் இறுதிக்கண் வைத்தார். ஒழிந்த மூன்றும் இவ்வோத்தின்கண் உணர்த்தப் படுதலின் இடைவைத்தார். (உ)

உருக. அவைதாம்,

முன்னும் பின்னு மொழியடுத்து வருதலுந்
தம்மீறு திரிதலும் பிறிதவ ணிலையலு
மன்னவை யெல்லா முரிய வென்ப.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட இடைச்சொல், இடை வருதலேயன்றி, தம்மாற் சாரப்படுஞ் சொற்கு முன்னும் பின்னும் வருதலும், தம்மீறு வேறுபட்டு வருதலும், பிறி தோரிடைச்சொல் ஓரிடைச்சொன்முன் வருதலுமாகிய அத் தன்மையவெல்லாமுரிய. எ - று.

உ-ம். 'அதுமன்.' எ-ம். 'கேண்மியா.' எ-ம். சாரப் படுமொழியை முன்னடுத்து வந்தன. 'கொன்னூர்.' எ-ம். 'ஓலுவினிகே.' எ-ம். பின்னடுத்து வந்தன. 'உடனுபிர் போகுக தில்ல' என ஈறு திரிந்து வந்தது. 'வருகதில் லம்ம வெஞ்சேரி சேர' என்பது பிறிதவணின்றது.

அவைதாமெனப் பொதுவகையா னோக்கினாரேனும், இவ்விடக்கணம் இவ்வோத்தின்கணுணர்த்தப்படும் அசைநிலை முதலாகிய மூன்றற்குமெனக் கொள்க.

அன்னவையெல்லா மென்றதனான், 'மன்னைச்சொல்' 'கொன்னைச்சொல்' எனத் தம்மையுணர நின்றவழி ஈறு திரி தலும், 'னகாரைமுன்னர்' என எழுத்துச்சாரியை ஈறு திரிதலுங்கொள்க. (ங)

உருஉ. கழிவே யாக்க மொழியிசைக் கிளவியென் றம்முன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே.

இவ்வோத்தின்க ணுணர்த்தப்படும் மூவகையிடைச் சொல்லுள், தத்தங்குறிப்பாற் பொருள்செய்குந் பொருளுணர்த்துதற் சிறப்புப் பரப்புடைமையான் அதனை முன்னுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். கழிவு குறித்து நிற்பதும், ஆக்கங் குறித்து நிற்பதும், ஒழியிசைப்பொருண்மை குறித்து நிற்பதுமென மண்ணைச்சொன் மூன்றும். எ - று.

உ-ம். 'சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே' என்புழி மண்ணைச்சொல் இனி அது கழிந்ததென்னும் பொருள் குறித்து நின்றது. 'பண்டு காடும னின்றுகயல் பிறழும் வயலாயிற்று' என்புழி அஃதாக்கங் குறித்து நின்றது. 'கூரியதோர்வாண்மன்' என்புழித் திட்பயின்றென்றானும் இலக்கணமின்றென்றானும் எச்சமாய் ஒழிந்த சொற்பொருண்மை நோக்கி நின்றது. (ச)

உருந. விழைவே கால மொழியிசைக் கிளவியென்றம்முன் நென்ப தில்லைச் சொல்லே.

இ - ள். விழைவு குறித்து நிற்பதும், காலங்குறித்து நிற்பதும், ஆண்டொழிந்து நின்ற சொற்பொருளை நோக்கி நிற்பதுமெனத் தில்லைச்சொன் மூன்றும். எ - று.

உ-ம். 'வாரந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி யரி வையைப்—பெறுகதில் லம்ம யானே' என அவளைப் பெறுதற்கணுளதாகிய விழைவின்கண் வந்தது. 'பெற்றாக் கறிகதில் லம்மவில் லூரே' எனப் பெற்ற காலத்தறிகவெனக் காலங்குறித்து நின்றது. 'வருகதில் லம்மவெஞ் சேரி சேர' என வந்தக்கால் இன்னது செய்வலென்னும் ஒழியிசைப்பொருளைக்கற்று. (ரு)

உருச. அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்றப்பா னன்கே கொன்னைச் சொல்லே.

இ - ள். அச்சப்பொருளதும், பயமின்மைப்பொருளதும், காலப்பொருளதும், பெருமைப்பொருளதுமெனக் கொன்னைச்சொன்னொன்காம். எ - று.

உ-ம். 'கொன்முணையிரவூர்போலச்—சிலவாகுகநீ தஞ்சு
நாளே' என்புழி அஞ்சி வாழுமூர் எனவும், 'கொன்னே
கழிந்தன் றிளமை' என்புழிப் பயமின்றிக் கழிந்தது என
வும், 'கொன்வரல் வாடை நினதெனக் கொண்டேனோ'
என்புழிக் காதலர் நீங்கிய காலமறிந்து வந்த வாடை என
வும், 'கொன்னூர் தஞ்சினும் யாந்துஞ் சலமே' என்புழிப்
பேரூர் தஞ்சினும் எனவும், கொன்னைச்சொல் நான்குபொரு
ளும் பட வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (கூ)

உருரு. எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை
முற்றே யெண்ணே தேரிநிலை யாக்கமென்
றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே.

இ - ள். எச்சங் குறிப்பது முதலாக ஆக்கங்குறிப்ப
தீராக உம்மைச்சொல் எட்டாம். எ - று.

உ-ம். சாத்தனும் வந்தான் என்னுமும்மை, கொற்ற
னும் வந்தானென்னும் எச்சங்குறித்து நின்றவின், எச்ச
வும்மை. கொற்றனும் வந்தான் என்பதூஉம், இறந்த சாத்
தன் வரவாகிய எச்சங்குறித்து நின்றவின், எச்சவும்மை.
'குறவரு மருளுந் குன்றத்துப் படினே' என்பது குன்றத்து
மயங்காதியங்குதற்கட் குறவர் சிறந்தமையாற் சிறப்பும்மை.
"ஒன்றிரப்பான் போலிளிவந்துஞ் சொல்லு முலகம்—புரப்
பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்—வல்லாரை வழி
பட் டொன்றறிந் தான்போ—னல்லார்கட் டோன்று மடக்
கமு முடைய—னில்லோர் புன்க ணீகையிற் றணிக்க—வல்
லான் போல்வதோர் வண்மையு முடையன்" என்புழி இன்னு
னென்று துணியாமைக்கண் வருதலின் ஐயவும்மை. சாத்
தன் வருதற்கு முரியன் என்பது, வாராமைக்கு முரிய
னென்னும் எதிர்மறையை ஒழிபாகவுடைத்தாய் நின்றவின்,
எதிர்மறையும்மை. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார் என
எஞ்சாப் பொருட்டாகலான் முற்றும்மை. 'நிலனு நீருந்
தீயும் வளியு மாகா யமுமெனப் பூத மைந்து' என்புழி
எண்ணுதற்கண் வருதலின் எண்ணும்மை. இருநிலமடி
தோய்தலிற் றிருமகளுமல்லள் அரமகளுமல்லள் இவள்

யாராகும் என்றவழித் தெரிதற் பொருட்கண் வருதலிற் றெரி நிலையுமமை. திருமகளோ அரமகளோ என்னுது அவரை நீக்குதலின், ஐயவுமமையின் வேறாதலறிக. ஆக்கவுமமை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. உரையாசிரியர் நெடியனும் வலியனுமாயினான் என்புழி உம்மை ஆக்கங்குறித்து நின்றலின் ஆக்கவுமமை யென்றார். “செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலையின்றே” என்னுமும்மை, வழுவை யிலக்கணமாக்கிக்கோடல் குறித்து நின்றமையின், ஆக்கவுமமை யென்பாருமுளர். (எ)

உருசு. பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழியிசை
தேரிநிலைக் கிளவி சிறப்போடு தோகைஇ
யிருமுன் றென்ப வோகா ரம்மே.

இ - ள். பிரிநிலைப்பொருட்டாவது முதலாக ஓகாரம் அறுவகைப்படும். எ - று.

உ-ம். ‘யானே தேறே னவர்பொய் வழங்கலரே’ என்பது தேறுவார் பிறிற் பரித்தலிற் பிரிநிலையெச்சமாயிற்று. சாத்தனுண்டானே என்பது வினாவோகாரம். யானே கொள்வேன் என்பது, கொள்ளேனென்னு மெதிர்மறை குறித்து நின்றலின், எதிர்மறை யோகாரமாம். கொளலோ கொண்டான் என்பது, கொண்டிய்யப் போயினுனல்லனென்பது முதலாய ஒழியிசை நோக்கி நின்றலின், ஒழியிசையோகாரம். திருமகளோவல்லள் அரமகளோவல்லள் இவள் யார் என்ற வழித் தெரிதற்கண் வருதலிற் றெரிநிலையோகாரம். ஒஓபெரியன் என்பது பெருமைமிகுதி யுணர்த்தலிற் சிறப்போகாரம். (அ)

உருஎ. தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணே
யீற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே.

இ - ள். தேற்றேகாரமுதலாக ஏகாரமைந்து. எ - று.

உ-ம். உண்டேள மறுமை எனத் தெளிவின்கண் வருதலிற்றேற்றேகாரம். நீயே கொண்டாய் என வினாப்பொருளுணர்த்தலின் வினாவோகாரம். அவருளிவனே கள்வன் எனப் பிரித்தலிற் பிரிநிலையோகாரம். நிலனே நீரே தீயே வளியே

என எண்ணுதற்கண் வருதலின் எண்ணேகாரம். 'கடல் போற் றேன்றல் காடிற் தோரே' என்பது செய்யுளிறுதிக்கண் வருதலின் ஈற்றசையேகாரம். 'வாடா வள்ளியங் காடிற் தோரே' எனச் செய்யுளிடையும் வருதலின் ஈற்றசையென்பது மிகுதி நோக்கிச் சென்ற குறி. இஃதசைநிலையாயினும் ஏகாவேறுபாடாகலின் ஈண்டுக் கூறினார். (கூ)

உருஅ. வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே
யெண்ணே பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங்
கண்ணிய நிலைத்தே யெனவென் கிளவி.

இ-ள். வினை முதலாகிய ஆறுபொருண்மையுங்குறித்து வரும் எனவென்னுமிடைச்சொல். எ - று.

உ-ம். 'மலைவான் கொள்கென வுயர்ப்பலி தூஉய்' என வினைப்பொருண்மையும், 'துண்ணெனத் துடித்தது மனம்' எனக் குறிப்புப்பொருண்மையும், ஒல்லெனவொலித்தது என இசைப்பொருண்மையும், வெள்ளென விளர்த்தது எனப் பண்புப்பொருண்மையும், நிலெனன நீரெனத் தீயென வளியென என எண்ணுப்பொருண்மையும், 'அழுக்கா நெனவொருபாவி' எனப் பெயர்ப்பொருண்மையுங் குறித்து என வென்னுஞ்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (கௌ)

உருகூ. என்றென் கிளவியு மதனோ ரற்றே.

இ-ள். என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் எனவென்பது போல அவ்வாறுபொருளுங் குறித்து வரும். எ - று.

உ-ம். 'நரைவரு மென்றெண்ணி' எ-ம். 'விண்ணென்று விசைத்தது.' எ-ம். 'ஒல்லென் றெலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு.' எ-ம். பச்சென்று பசுத்தது. எ-ம். நிலென்று நீரென்று தீயென்று. எ-ம். பாரியென்றெருருவனுள். எ-ம். வரும். (கக)

உகூய. விழைவின் றில்லை தன்னிடத் தியலும்.

இ-ள். "அப்பான் மூன்றே தில்லைச் சொல்" என்று சொல்லப்பட்ட மூன்றனுள், விழைவின்கண் வருந் தில்லை தன்மைக்கணல்லது வாராது. எ - று.